

شهر باستانی جومه

مرکز بلاد شاپور

«از رم زمیگان تا آنکای گرانی»

تألیف :

رحمان رجبی بهشت نا

سرشناسه: رجبی بهشت آباد، رحمان، ۱۳۴۷

عنوان و نام پدیدآور: شهر باستانی جومه مرکز بلاد شاپور (از رم زمیگان تا الکای گُرابی) /

تألیف رحمان رجبی بهشت آباد.

مشخصات نشر: قم: شرق خیال، ۱۳۹۹

مشخصات ظاهری: ۲۱۶ ص. مصور (زنگی).

شابک: ۹۷۸۳۷۸-۶-۶۰۰۰-۹۷۸۳۷۸: ۸۰۰۰۰ ریال

و ضعیت فهرست نویسی: فیبا

داداشهت: کتابنامه.

دانش نمایه.

موشیع: جومه (شهر باستانی).

موضوع: Jumeh(Extinct city, Iran)

ردیبلدی سرمه: DRA5

ردیبلدی دیوبی: ۹۵۵/۰۰۱۱۱۱۱۱۱

شماره کتابشناسی ما: ۶۱۱، ۱۷۱

شهر باستانی جومه مرکز بلاد شاپور «از رم زمیگان تا الکای گُرابی»

نویسنده: رحمان رجبی بهشت آباد

ویراستار: سینوش شرافت

ویراستار فنی: حمیدرضا بیات

شمارگان: ۱۰۰۰ نسخه

چاپ اول: ۱۳۹۹

قیمت: ۸۰۰۰۰ ریال

شابک: ۹۷۸-۶-۶۰۰-۹۷۸۳۷۸

ناشر: شرق خیال

تازیل

مرکز پخش: قم، خیابان شهداء، کوچه ممتاز، کوچه ۶، شماره ۱۲.

تلفن: ۰۹۱۲۳۵۱۵۴۳۸

تمام حقوق برای ناشر محفوظ است.

فهرست مطالب

۱۳	دیباچه
فصل اول	
۱۸	شهر جومه؛ از شکوه باستانی تا تاراج تیشه نادانی عصر حاضر
فصل دوم	
۲۹	آریایی‌ها، پادشاهیان و تمدن رودخانه‌ای
۳۰	آریایی‌ها
۳۱	پارس‌ها
۳۱	تمدن
۳۳	تمدن رودخانه‌ای
۳۴	اوراتیس
۳۶	تاب / طاب
۳۸	مارون
۳۹	قباد پسر فیروز شاهنشاه ساسانی
۴۰	شاپور اول فرزند اردشیر بابکان
فصل سوم	
۴۷	شهر باستانی جومه مرکز بلادشاپور و ساکنین آن
۴۸	چکیده
۵۰	مقدمه
۵۱	روش تحقیق
۵۱	شهرسازی در دوران ساسانیان
۵۲	شاپور اول فرزند اردشیر بابکان
۵۳	مکان‌یابی شهر باستانی جومه
۵۴	کوره ارجان
۵۵	جغرافیای بخش بلادشاپور از کوره ارجان
۵۵	شهر جومه
۵۷	جومه از نظر هاینس گاوبه

۵۹.....	تفسیر هاینس گاویه از شهر هندوان
۵۹.....	بحث
۶۰.....	بررسی شهر جومه از لحاظ معماری، سفالها و آثار به جا مانده
۶۱.....	معماری شهر جومه
۶۲.....	تاریخ گذاری شهر جومه براساس معماری و سفالهای موجود
۶۷.....	ایندک علیا
۶۷.....	محوطه مسکونی جومه
۶۹.....	توضیف محوطه ایندک و روستای کنونی آن
۶۹.....	شش سرزم شهر جومه
۷۰.....	چا اب در شهر جومه
۷۰.....	بحث
۷۱.....	بنای شهر جو و، نتیر اصلی آن
۷۱.....	وجه تسمیه شهر جومه
۷۱.....	چرا شاپور، شاهنشاه ساسانی شهر جومه را کرسی (مرکز) بلادشاپور قرار داد؟
۷۳.....	دوره مادها
۷۳.....	دوره هخامنشیان
۷۴.....	دوره سلوکیان
۷۴.....	دوره اشکانیان
۷۵.....	دوره ساسانیان
۷۸.....	بحث
۷۹.....	ساکنین اصلی شهر جومه
۸۱.....	الوار ممسمی
۸۱.....	جاكی ها
۸۲.....	سدات
۸۳.....	ایل کرایی (کوزایی)
۸۵.....	نتیجه گیری

فصل چهارم

۸۸.....	شهر باستانی هندوان
۸۸.....	گفتگوی شخصی با افراد محلی در هندوان

۹۱.....	مغلی
۹۲.....	ساکنین قبلی شهر هندوان
۹۴.....	مقبره شیخ ابراهیم عباس کرایی

فصل پنجم

۹۷.....	بررسی شهر جومه (بلاد شاپور) از ساسانیان تا صفویه
۹۸.....	چکیده
۱۰۰.....	مقدمه
۱۰۲.....	روش تحقیق
۱۰۲.....	جومه از سا... بیان تا دیلمیان
۱۰۳.....	جومه(بلاد شاپور) در دوران سلجوقیان، اتابکان لر تا اواخر حکومت تیمور لنگ ..
۱۰۴.....	بحث
۱۰۹.....	ابو ظاهر و ظهور اتابکان
۱۱۱.....	بحث
۱۱۲.....	atabakan هزار اسف و تصرف بریزرا و سمیه کردن آن به لر کوچک
۱۱۳.....	بحث
۱۲۰.....	شهر جومه در دوران آل مظفر
۱۲۰.....	ذکر توجه شاه شجاع به شوشتر و لرستان
۱۲۳.....	بحث
۱۲۴.....	دومن بازگشت امیر تیمور گورکان به فارس
۱۲۵.....	بحث
۱۲۸.....	نتیجه گیری

فصل ششم

۱۲۹.....	تغییر کرسی بلاد شاپور از شهر جومه به شهر دهدشت در دوران صفویه
۱۳۲.....	مقدمه
۱۳۳.....	ظهور دولت صفویه
۱۳۵.....	جغرافیای کوه گیلویه در دوران صفویه
۱۳۶.....	قریلباشان پس از مرگ شاه اسماعیل اول
۱۳۷.....	افشارهای کوه گیلویه از زمان شاه طهماسب تا جلوس شاه عباس اول
۱۴۱.....	در زمان شاه عباس اول غلامان جایگزین قریلباشان شدند

۱۴۵	افشارهای کوه‌گیلویه در زمان شاه عباس اول
۱۴۷	سرکوب افشارهای کوه‌گیلویه توسط شاه عباس اول
۱۵۲	انتخاب دارالحکومه جدید کوه‌گیلویه
۱۵۵	بحث
۱۶۰	دلایل انتقال مرکزیت بلادشاپور به شهر دهدشت
۱۶۷	نتیجه‌گیری

فصل هفتم

۱۶۹	هجرت مُ فریدون کُرایی از شهر جومه و بنیان روستای کی مراد کُرایی
۱۷۰	زد هر رت ملا فریدون کُرایی
۱۷۳	نام‌گذاری شهر گاهدار
۱۷۳	علت نام‌گذاری (و ه تسمیه) ایدنک
۱۷۴	تخمین جمعیت فیض کُرایی
۱۷۵	ده کای مراد کُرایی (هداد)
۱۷۹	کتاب جواهر نشان
۱۸۱	الگوریتم الکای کُرایی

کتاب‌آمده

۱۸۴	منابع فارسی و عربی
۱۸۹	مقالات
۱۹۲	منابع لاتین
۱۹۳	فهرست کلمات الفبایی (نمایه)
۱۹۹	عکس‌های ضمینه

دیباچه

سپاس و ستایش شایگان خداوند یکتاست، که خالق آیه‌های «ن و قلم و ما یسطرون» و «و جعلنا من الماء حکل شيء حي» است. پادشاهی که قدرتش با کمال و قوتش بی‌زوال، همیشه جاودید و لا یار است. خلقت‌ها و نعمت‌هایش بی‌بایان، بهترین یاری کننده و دنای رازهای نهان و بر جهه - یز آگاه‌تر از آگاه است. آفریننده لوح و قلم و بهترین راهنمای و پاسخ‌دهنده است. بر بندگانش به سار بخشندۀ و مهربان است، که به بندۀ حقیر این توان و زمان را داد تا کتاب خود را عنوان «شهر باستانی جومه مرکز بلادشاپور» یا «از رم زمیگان تا الکای گرایی» به نگارش کند. او ممکن است پاسخگوی برخی از ابهامات و رازهای شهر جومه برای مخاطبین این کتاب باشد.

این کتاب شامل یک مقدمه، هفت آسل درای نمایه و ضمیمه می‌باشد. فصل اول درباره شهر جومه «از شکوه باستانی تا تاریخ تیشه نادای عصمه‌بادار» این موضوع درباره اولین باری است که نگارنده در دوره کودکی خرابه شهر جومه را دیده و تابودی شهر جومه را به نگارش درآورد. فصل دوم درباره مهاجرت آریایی‌ها و پارسیان و تمدن رودخانه هند است. فصل سوم مقاله‌ای است با عنوان «شهر باستانی جومه مرکز بلادشاپور و ساکنین آن»، فصل چهارم درباره شهر هندوان است، فصل پنجم مقاله‌ای است با عنوان «بررسی نام شهر جومه (بلادشاپور) از ساسانیان تا اوایل صفویه» و فصل ششم مقاله‌ای است با عنوان «تغییر کرسی بلادشاپور از شهر جومه به شهر دهدشت در دوران صفویه» که هر سه مقاله مذکور پس از داوری در سومین کنفرانس بین‌المللی تاریخ فرهنگ و زبان خوارزمی سال ۱۳۹۸ در شهر شیراز پذیرفته شدند (شکل ۲۰، ۲۱، ۳۶، ۳۷، ۳۸، ۳۹). فصل هفتم درباره هجرت ملاطفیدون گرایی از شهر باستانی جومه، تخمین جمعیت ایل گرایی و اولین روستایی (دهمراد) که بعد از دوران صفویه در کنار شهر جومه بنیان شده است.

به دلیل اینکه جومه شهری باستانی و زادگاهیم بود، در عین حال من آخرین نسلی بودم که خرابه‌های آن شهر را دیدم و این تمدن در حافظه تاریخی مردم این خطه و سامان به

فراموشی سپرده شد. با بضاعت علمی فاصله و نارسای خود آن را در این کتاب یادآور شدم تا به فراموشی سپرده نشود.

از قدیم الایام تمدن‌ها و اولین سکونتگاه‌های دسته جمعی انسان‌ها در کنار رودخانه‌ها بود و تمدن رودخانه‌ای شکل گرفت. تمدن‌های مصر، سومر، اکد، بابل، آشور، کلدانی، عیلامی، هخامنشی و تمدن سسند به ترتیب در کناره رودهای نیل، دجله، فرات، کارون، کورا و گنگ بوجود آمدند و در کنار رودخانه‌ها شکل گرفته‌اند. یکی از رودخانه‌های بزرگ فارس مارون است که در گذر تاریخ چند نام داشت منجمله: «اوراتیس، بلادشاپور، تاب/ طاب و مارون». در کنار این رودخانه شاپور اول فرزند ارشید ایشان که خود از کردان فارس بودند، برای اینکه پشتیبانی قبیله‌ای را تقویت کند و اتحاد انسجام، استحکم، اقتدار و هویت قبیله‌ای و ملی خود را تحکیم ببخشد، در بزرگترین ایل از ایلات فارس یعنی زمیگان سه ایل زره د گیلویه خوانده می‌شود، شهر جومه که مرکز (بلادشاپور) بود و وجه تسمیه‌اش شهر گنبداران اشانکان است، را در کنار رودخانه اوراتیس بنیان نهاد.

رم زمیگان یا رم گیلویه بعدی دای راحی از جمله: شولستان، کهپایه لستان و کوروارکان (گردارکان) بوده و شهرستان بلادسپر ریختن از سایه کوروارکان بود. همانطوری که پارس در کتبیه‌های هخامنشی به صورت (parsa) آنده است، و یونانیان پرشیا (persai) را از نام این قوم گرفتند و به تمام ایران اطلاق کردند و پارس در این‌های اروپایی به همه ایران اطلاق می‌گردد. در اصل دو شهر «جومه و هندوان» به بلاد ایران رم شهر بودند (شهرهای عجم را بیشتر به نام بنیانگذاران آنها می‌نامیدند) و بنابراین نام بلاد ایران رم شهر به کل منطقه اطراف این شهرها اطلاق شد و شهر جومه مرکز بلادشاپور بود. در شهرهای هندوان و حومه (ایدنک) از دیرباز تا کنون قوم گرایی سکونت داشته‌اند. افرون بر این، در شهر سیستمی دیگر منطقه بلادشاپور از جمله سردان و بنیان یا «دلی مهرگان» (مهره گرایی مرکز گرایی) که از نام پدر گیلویه اقباس شده است هم سکونت دارند و خود را فرزندان محمد بن حسن فرزند گیلویه یا از طایفه او می‌دانند. ساکنین و تابعه اصلی بلادشاپور قوم و ایل باستانی دینیار گرایی است. شهر جومه بین سال‌های ۲۴۰ میلادی تا ۲۷۲ میلادی توسط شاپور اول ساسانی بنیان گذاشته شد و تا دوران دیلمیان به این نام و مرکز بلادشاپور خوانده می‌شد، اما در گذشته شهرهای عجم را بیشتر به نام بنیانگذاران آنها می‌نامیدند، بنابراین شهر جومه نام بلادشاپور را به خود گرفته است و در دوران

سلجوقی به این نام خوانده می‌شد که تا این دوره جزء ولایت فارس بوده است و در دوران اتابک هزار اسف به لرستان ضمیمه شد و پایتحت لرستان بزرگ، شهر «مال‌امیر» (اینده) بود. به گفته خود نویسنده‌گان، نام مناطق و بعضی از شهرهای مشهور و دارای منبر و مسجد آدینه و مکان‌های مذهبی، نظامی، سیاسی و اقتصادی مهم را یادآور می‌شند؛ بنابراین پادشاهان برای تغییرات سیاسی و به انقیاد کشیدن حاکمان محلی، مراکز مهم مانند شهر ایلنه (مال‌امیر) را فتح می‌کردند و خود به خود شهرهای تابعه آن دارالحکومه تسليم خواسته‌های فاتحان می‌شدن. شهر جومه جزو جغرافیای لرستان بزرگ بود و سرنوشت مشترکی با آن داشت و این شهر در دوران سلجوقیان، اتابکان‌لر، مغلولان، آل مظفر، امیر تیمور گردان تا دوران صفویه معmor و آباد و به بلاذری شاپور معروف بود.

حضور قبیل قزلباشان در به قدرت رسیدن صفویان باعث نفوذ آنها در دولت صفوی شد، قزلباشان افشار یکی از بین طوایف بودند با استفاده از قدرت خود در دربار حاکمیت ولایت کوه‌گیلویه را به عهده گرفتند. از میان پادشاهان متصوّر و شاه اسماعیل و شاه عباس به نفوذ و خودسری، دهنگچی، تحقیر حاکم و حتی پادشاه صورت گرفتند. نهایاً با ایرانیان بیبرند؛ بنابراین پادشاهان مذکور در صدد کاهش نفوذ آنها در دولت و حکومت بودند. شاه اسماعیل تاحدی قدرت نفوذ قزلباشان را در دربار و حکومت کاهش داد. اما شاه عباس دست اهر را از پس نهاد. کلیدی لشکری و کشوری کوتاه کرد و «ولایات ممالک» را به «املاک خاصه» تبدیل نمود. اولین غلامان گرجی، فرقیزی و ارامنه را جایگزین قزلباشان کرد و حتی مسئولیت ایلات قزلباش را به غلامان و آذربایجان نمود؛ نمونه بارز آن اللہور دیخان گرجی بود که افشارهای کوه‌گیلویه را سرکوب و به سایر نقاط اسیه کسوز ایحمله به خراسان (ایبورد) و آذربایجان (ارومیه) کوچ داد. به گفته مینورسکی قزلباشان میراثی دایر نداشتند؛ آنها و ایرانیان مانند آب و روغن با هم نمی‌آمیختند و چون ترکان افشار از طرف دولت عقوی نصاعی اداره امور کوه‌گیلویه شدند و مردم کوه‌گیلویه در حافظه تاریخی خود تصویر ناخوشایندی از آن داشتند. در عین حال، اللہور دیخان پس از سرکوب و تبعید افشارها و ضمیمه کردن ایالت کوه‌گیلویه به فارس، لارچین بیگ را نایب خود در کوه‌گیلویه قرار دارد. لارچین بیگ در کوه‌گیلویه اعمال و رفتاری شبیه قزلباشان داشت که باعث شورش امیر بوداق کُرابی در کوه‌گیلویه شد. پس از سرکوب شورش، اللہور دیخان لارچین را از حکومت «مال‌امیر» (اینده) که سابقه مرکزیت حکومت اتابکان‌لر را داشت و دارالحکومه کوه‌گیلویه بود، عزل کرد و بجای ایشان همدم بیگ را منصوب کرد و دارالحکومه را شهر دهدشت قرار داد. ایشان اولین حاکم دارالحکومه بیگلاری بیگ کوه‌گیلویه (با مرکزیت دهدشت) در

دوران شاه عباس اول بود و بنابر این دهدشت هم مرکز بیگلربیگی کوه گیلویه و هم مرکز بلاد شاپور شد و شناس پایتختی دویاره را از شهر جومه گرفت.

پایتخت ابداعی اللهور دیخان (دهدشت) برای ابقاء نقش‌های جدید، به جای پایتخت قدیم (شهر جومه) به منظور مسائل امنیتی و موقعیت استراتژیک و دور بودن از هسته (مرکز) ایل کُرایی و کاهش نفوذ کلانتران آن ایل در مدیریت شهرستان بلاد شاپور بود. علاوه بر این انتقال پایتخت از مال‌میر (مال‌امیر) می‌توانست انگیزه‌های متفاوتی داشته باشد؛ انگیزه‌های سیاسی و روابط بین استان‌ها (اصفهان، فارس، خوزستان، بوشهر = ساحل دریا)، دسترسی به موقعیت گلوگاهی شاهراه‌ها و دریا (قابلیت گلوگاه ارتباطی و مواصلاتی داخل شهرستانی و قابلیت گلوگاه ارتباطی خارج از شهرستان‌ای)، انگیزه اقتصادی، توزیع متقاضان جمعیت و انگیزه امنیتی از مهم‌ترین این موارد بودند که قابلیت غرافی سراسر و ژئوپلیتیکی برای حکومت مرکزی را داشتند.

در این زمان‌دانش داده است حداقل امانت‌داری، انصاف، صحت مطالب و جامعیت گزارش‌ها رعایت مود، جهتی مطالب از روش‌های زیر استفاده گردید:

۱. بررسی متون معتبر تاریخی و دسترسی.

۲. مطالعات میدانی در منطقه شاپور بخصوص شهر جومه، هندوان و دهدشت.

۳. بهره‌گیری از مطالعات باستان‌شناسی به خصوص دکتر حسین سپیدنامه و دکتر احمد آزادی و راهنمایی‌های آنها.

۴. مطالعات کتاب در اختیار شاعر توانا جنبه‌ای داریوش صادقی از کرایی‌های بالاده کازرون گذاشته شد و از ایشان خواسته‌ایم که مطالعات کتاب را «شعری رسا به نظم در آورد. وی این مهم را تقبل نمودند و عنوان شعر خود را «کتاب جهودستان»، انتخاب کرد.

قابل ذکر است نگارنده هیچ گونه ادعا و پافشاری مبنی بر کاملی و سراسری عاری از عیب و نقص بودن مطالعات کتاب ندارد. در خاتمه، با تمام جهدی که در نگارش مساب داشتم از نگاشتن این نکته ناگزیرم، اشتباهات و کاستی‌هایی در کتاب دیده می‌شود و با این همه امیدورام اهل مطالعه، تحقیق و بزرگان علم و ادب که بدین کتاب نظر بیانکنند، اشتباهات این بنده را بیخشایند و در صورت وجود هر گونه ابراد چاپی، محتوای و یا از قلم افتادن موضوعی، بر این بنده منت گذارد، آن را یادآوری و به ایمیل Rajabi.Rahman@yahoo.com ارسال نمایند.